

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007312 19 Кж 2
Бања Лука, 18.6.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Е.Т., због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио у вези члана 22. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката М.С. из Б., изјављеној против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 007312 19 Кв 2 од 10.6.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.6.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Е.Т., изјављена против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 007312 19 Кв 2 од 10.6.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бијељини број 12 0 К 007312 19 Кв 2 од 10.6.2019. године, оптуженом Е.Т. продужен је притвор, на основу одредбе члана 191. став 1. тачка 1. Закона о кривичном поступку („Службени лист СФРЈ“, број 26/86, 74/87, 57/89 и 3/90, те „Службени гласник Републике Српске“, број 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 и 61/01 – у даљем тексту: ЗКП), против кога се води кривични поступак због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио у вези члана 23. Кривичног закона Републике Српске, по измјењеној оптужници Округног јавног тужилаштва у Бијељини број КТ-107/2000 од 22.4.2019. године.

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора, која се врши по истеку два мјесеца од правоснажности последњег рјешења о притвору, а на основу одредбе члана 199. став 2. ЗКП.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат М.С. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптуженом притвор укине или притвор замјени мјерама забране.

У основи, жалбом се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу о постојању основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети оптужницом, те постојању околности које указују на опасност од бјекства и тиме притворског разлога из одредбе члана 191. став 1. тачка 1. ЗКП.

Испитујући побијано рјешење, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљност разлога, датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да је оптужени Е.Т. починио кривично дјело за које се терети, заједно са оптуженима О.К. и Е.Л. (у односу на које је поступак раздвојен и који се налазе у бјекству), те оптуженима Н.Б. и Д.Н. (у односу на које је поступак раздвојен и правоснажно окончан). Правилно се у побијаном рјешењу доводе у међусобну повезаност докази приложени уз оптужницу, која је ступила на правну снагу и то кроз садржину изјава оптуженог Д.Н., свједока С.С., М.С., М.Р. и С.Б., те садржину записника о увиђају, записника о обдукцији, налаза и мишљења о вјештачењу трагова ватреног оружја, извјештаја о криминалистичко-техничком прегледу путничког возила, налаза и мишљења о вјештачењу даљине пуцања и трагова барутних остатака, те трагова крви и ватреног оружја, чаура и зрна, те скицу лица мјеста и приложену фотодокументацију.

Исто тако, правилно се у побијаном рјешењу доводи у међусобну повезаност околност да је оптужени Е.Т., дана 01.11.2018. године, лишен слободe у СР Њ. по потјерници, расписаној на основу наредбе првостепеног суда број Ки-62/2000 од 26.5.2001. године, те дана 20.3.2019. године изручен у БиХ, да је оптужени држављанин РС, да у БиХ посједује никакву имовину, да породично и радно није везан за ову територију, које околности, у повезаности са тежином дјела, са аспекта прописане казне за предметно кривично дјело, представљају стварну опасност од поновног бјекства оптуженог, који се 19 година од извршења дјела, за које се терети оптужницом скривао, боравећи у иностранству.

У наведеним околностима, правилно првостепени суд утврђује и даје ваљане разлоге да би оптужени, уколико би се нашао на слободи, поново побјегао, те би на тај начин поново постао недоступан правосудним органима РС1, које околности, и по оцјени овог суда, указују на нужност примјене мјере притвора, по притворском разлогу из одредбе члана 191. став 1. тачка 1. ЗКП.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и укине притвор оптуженом, односно да се притвор замјени неком од блажих законских мјера, намијењених обезбјеђењу присуства оптуженог у поступку, није основано.

Из наведених разлога жалба браниоца оптуженог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 397. став 3. ЗКП и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић